

Використані джерела

1. Панова К. І. Дослідження теоретичних основ планування в системі управління промисловими підприємствами //Економіка та управління підприємствами машинобудівної галузі: проблеми теорії та практики. – 2013, № 2 (22). С84-95
2. Нелеп В.М. Планування на аграрному підприємстві : підручник / В.М. Нелеп. – К.: КНЕУ, 2000. – 372 с.

Боднар Руслана

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту та публічного управління Круп'як Л.Б.)

НАПРЯМКИ УДОСКОНАЛЕННЯ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ КООРДИНАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ ВЛАДИ В ПИТАННЯХ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ СІМ'Ї, ДІТЕЙ ТА МОЛОДІ

У контексті адміністративної реформи виникла необхідність вдосконалення нормативно-правової бази, яка регламентує діяльність місцевих органів влади в питаннях сім'ї, дітей та молоді. Економічні, соціальні, екологічні та інші проблеми торкнулися насамперед найбільш соціально незахищеної категорії населення – дітей. Адже діти – це своєрідні індикатори, які визначають рівень добробуту й розвитку суспільства, вони дуже чутливо реагують на всі зміни, які відбуваються в житті держави, проте самостійно не можуть впливати на умови, у яких існують.

Протягом останніх років зберігається тенденція до погіршення стану здоров'я дітей. Високий рівень захворюваності дітей зумовлений факторами поширення шкідливих звичок, зокрема вживання алкоголю, наркотиків, психотропних речовин, а також ранній початок статевого життя. Залишаються високими показники дитячої інвалідності.

Поширення практики надання платних послуг у сфері освіти зробило їх малодоступними для дітей, які виховуються у родинах з низьким рівнем матеріального забезпечення. Крім того, відбувається таке негативне явище, як ліквідація дошкільних навчальних закладів.

Спостерігається постійне збільшення кількості дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, – це понад 96 тис. осіб, з них майже 62 тис. перебуває у закладах для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, що на 71 % більше, ніж у 1995 р. При цьому 90 % дітей втратили сім'ю через відмову батьків опікуватися долею дитини [1].

Протягом останніх п'яти років майже на 60% зменшилася кількість усиновлених дітей із числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування [1]. Діти, позбавлені батьківського піклування, потрапляють у сферу

впливу кримінальних структур, займаються жебракуванням, бродяжництвом. Є факти сексуальної експлуатації, насильства, жорстокого поводження з дітьми та торгівлі ними.

Відсутність у державі системи ювенальної юстиції, орієнтованої на профілактичні заходи, призводить до збільшення кількості дітей, що перебувають у конфлікті з законом.

Основними причинами ситуації, що склалася, є: загальне зниження рівня життя населення, безробіття одного або й обох батьків, їх виїзди до інших країн чи регіонів з метою працевлаштування; збільшення кількості неблагополучних сімей та розлучень, асоціальна поведінка батьків, їх ухиляння або відсторонення від виконання своїх обов'язків стосовно виховання дітей, жорстокість і насильство у сім'ях; недостатнє фінансування навчальних закладів, закладів охорони здоров'я, культури, соціального захисту; відсутність соціальних стандартів діяльності служб, що працюють з дітьми; застаріла система опіки та піклування про дітей; низька активність територіальної громади щодо розв'язання проблем дітей [1].

З метою удосконалення нормативно-правового регулювання діяльності місцевих органів влади в питаннях вирішення проблем сім'ї, дітей та молоді, доцільно реалізувати Національний план дій. Мета Національного плану дій – визначення шляхів урегулювання питань ефективного забезпечення та захисту прав дітей з урахуванням цілей розвитку тисячоліття та стратегії підсумкового документа спеціальної сесії в інтересах дітей Генеральної Асамблеї ООН «Світ, сприятливий для дітей» [2].

Виконання Національного плану дій дасть можливість: створити систему захисту і збереження здоров'я дітей та молоді; створити умови для повноцінного життя у суспільстві дітей з інвалідністю та дітей із вадами фізичного та розумового розвитку здобуття ними освіти, професійної підготовки, забезпечення конкурентоспроможності на ринку праці, працевлаштування; забезпечити зміцнення матеріально-технічної бази закладів охорони здоров'я і культури, навчальних закладів; реформувати систему закладів для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування; розробити і впровадити механізм надання соціальної допомоги дітям-сиротам та дітям, позбавленим батьківського піклування, за принципом «гроші ходять за дитиною»; поширити форму сімейного виховання дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, як пріоритетну; активізувати процес усиновлення; здійснювати захист дітей-біженців, дітей трудових мігрантів та інших; упровадити систему ювенальної юстиції; захистити дітей від жорстокого поводження, експлуатації та насильства; активізувати діяльність органів державної влади, органів місцевого самоврядування, громадськості щодо підтримки сімей із дітьми; забезпечити широку участь дітей та молоді у житті суспільства; підтримувати громадські організації, діяльність яких

спрямована на соціальне становлення та розвиток дітей та молоді; активізувати діяльність територіальної громади стосовно захисту прав дітей; забезпечити організацію соціальної реклами та широке висвітлення у засобах масової інформації питань соціально-правового захисту дітей, виконання положень Конвенції ООН про права дитини, проблем дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах.

У Національному плані дій обов'язково передбачається проведення моніторингу, оцінювання ефективності заходів, що здійснюватимуться виконавцями Національного плану дій. Такими виконавцями разом із державними органами можуть бути громадські організації, міжнародні фонди.

Отже, розв'язання проблем сім'ї, дітей та молоді лежить через державну законодавчу, інформаційну, матеріально-технічну та іншу допомогу. Чим швидше на усіх рівнях влади розпочнеться здійснення молодіжної політики з урахуванням пріоритетності й для майбутнього нашої молоді держави, тим більше шансів на початку XXI ст. мати покоління освічених, культурних, високоморальних громадян із потужним творчим потенціалом.

Використані джерела

1. Робочі матеріали Збарзького районного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді за 2007-2017 роки.

2. Постанова Кабінету Міністрів України від 30.05.2018 року №342 Загальнодержавна програма «Національний план дій щодо реалізації Конвенції ООН про права дитини» на період до 2021 року, затверджена Постановою Кабінету Міністрів України від 30.05.2018 року №453 [Електронний ресурс] Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/KP180453.html

Бойко Олександр

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту та публічного управління Овсянюк-Бердадіна О. Ф.)

ТЕНДЕНЦІЇ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Вирішення сучасних проблем стабілізації національної економіки, досягнення високих темпів економічного зростання, забезпечення соціального розвитку суспільства потребує вдосконалення процесу управління. Цей процес реалізується через управлінські рішення, які і є визначальними детермінантами результатів діяльності організації. За цих умов особливої актуальності набуває створення такої системи підтримки прийняття рішення, яка б дозволяла вчасно вирізняти стан керованої системи навіть малою кількістю інформації і непрямих ознаках посилення кризових тенденцій, а також створювати базу для прогнозування імовірних наслідків. Ці завдання вирішуються в процесі діагностування стану організації, як складової частини антикризового управління.